

Дејан САВОВСКИ

"ОЖИВУВАЊЕТО" НА ТИТО - АКТ СО УМИСЛА?

Големата визија за Македонија, која само пред неколку месеци ни ја најавуваше владејачката гарнитура, се сведе на кратковизија за опстојување на власта. Многу брзо почна да бледее "економскиот манифест", кој требаше да ја препорочи државата. Но, затоа, пак, сè појасно и појасно може да се забележи оживувањето на дамнешните желби на поединци, кои во овие матни времиња ја гледаат својата шанса за остварување на нивните дамнешни амбиции. Веќе нема сомневање дека вечниот социјалдемократски "дисидент", кој пред повеќе од една година ја формира Новата социјалдемократска партија, сè уште не се помирил со судбината дека ќе остане запомнет само како несуден претседател на државата, кандидат за шеф на државата, кој во 1999 година не успеа да стане татко на нацијата. Тито Петковски се понадева на кандидатура и на вонредните избори во 2004 година. Но, тогаш извиси од неговите сопартитици. По два неуспешни обиди, според она што се шпекулира во јавноста, а и по неговите настапи во медиумите, тој како да се надева на трета среќа. По сè изгледа, таа негова идеја да биде прв човек во државата не ја ставил "ад акта", туку смислува стратегии како да го оствари она што го зацртал. Дел од неговиот план е и влегувањето на ДУИ во Владата. Инаку, "чуму" познатиот т.н. "албанофоб" би инсистирал интегративците да партиципираат во власта, ако во своите математики не ги калкулирал и гласовите на Албанците за наредните претседателски избори?! "Чуму" тогаш зближување со Бучковски поради кого нели си замина од СДСМ и ги создаде новите социјалдемократи ако нема намера на своја страна да придобие уште некој кој ќе му помогне во претседателската намера?! И неговото приближување до актуелната лидерка на СДСМ, Шекеринска, е дел од комбинаториките за 2009 година.

Одамна Тито е прочитан, всушност за тоа придонесе неговото глумење на вечен дисидент, на несфатен, на политичар кој се залага за доброто на народот, а сè некој друг постојано го попречува нешто да направи за истиот тој народ. Ако не беше така, зошто тогаш молчи за барањата на стечајците кои деновиве протестираат пред Собра-

**МОЛКОТ НА НАРОДОТ
ДОКАЖУВА ДЕКА
НЕ СПАЌА ВО
КАТЕГОРИЈАТА
САМОСВЕСНИ НАРОДИ**

Зошто тогаш молчи за барањата на стечајците кои деновиве протестираат пред Собранието. А тој е таа личност која во предизборната кампања на "дојдените од стечајот" им вети дека ќе им ги исполни барањата само ако дојде на власт. Е, сега е на власт. Повторно ли ќе крева раце и ќе зборува дека е немоќен и одговорноста ќе ја префрли на друга адреса. Веќе е трагикомично да се гледа како тој екскмунист-ексоцијалдемократ, кој отсекогаш бил на високи позиции во општеството, единственото што секогаш најдобро умее да го направи е да побегне кога ќе загуси.

нието. А тој е таа личност која во предизборната кампања на "дојдените од стечајот" им вети дека ќе им ги исполни барањата само ако дојде на власт. Е, сега е на власт. Повторно ли ќе крева раце и ќе зборува дека е немоќен и одговорноста ќе ја префрли на друга адреса. Веќе е трагикомично да се гледа како тој екскмунист-ексоцијалдемократ, кој отсекогаш бил на високи

позиции во општеството, единственото што секогаш најдобро умее да го направи е да побегне кога ќе згуси. Така, со демагошки замајувања опстојува деценија ипол на последната македонска политичка сцена. Во улогата која моментно ја игра - "Јас сум клучот за опстојувањето на оваа Влада" во голема мерка му помагаат и позиционерот Груевски и опозиционерот Шекеринска. Лидерката на СДСМ јавно говори дека новосоцијалдемократите се нивните епигони и оти нивната утрешна повторна соработка не е изземена. Таа дури и се надева дека ќе успее на колосек да ја врати својата партија, по што дел од членството на НСДП би се вратило во старото јато. Се разбира дека соработката меѓу Петковски и Шекеринска не се должи само на нивната идеолошка припадност (демек ја има), туку позади ова се кријат личните амбиции - атакување на двете највлијателни државнички позиции, премиерската и претседателската. Не е исклучена можноста наскоро повторно да слушаме за некое ново парламентарно мнозинство, кое наводно ќе ја спасува Македонија од "некадарните" вмровци.

Од друга страна, пак, со тенкото парламентарно мнозинство, Груевски нема друга опција освен да го толерира "левакот" Петковски поради гласачката пондерација, бидејќи колото на "народњациите" се растури. И така, наместо премиерот да се занимава со она за што ги доби гласовите на изборите, тој троши време и енергија да ја зачува коалицијата.

На обичните луѓе не им останува ништо друго освен да ја догледаат оваа македонска сапуница, која останува главна храна во тунелот чија светла точка на крајот сè послабо свети.

Но, сè ова е резултат, значителен, и на молкот на народот, кој дозволува на многу лесен начин да биде манипулиран од самонаречените преродбеници, спасители и од таканаречените неосоцијалдемократи. Не сме ли заведени од евтин популизам? Докажавме дека не спаѓаме во категоријата на самосвесни народи, односно на народ кој мисли на своето минато, сегашност и иднина. И по Тито - Тито.